EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 30 maja 1967 r. Nr 6 Poz. 17 – 20

TREŚĆ:

17.

ZARZĄDZENIE NR 44 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 kwietnia 1967 r.

w sprawie zasad wyceny produkcji niezakończonej oraz ewidencji kar i odszkodowań umownych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

(znak: FK1-3401/67)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 marca 1966 r. w sprawie zasad inwentaryzacji produkcji budowlano-montażowej w toku (Mon. Pol. nr 12, poz. 79) oraz zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 65, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość robót w toku budowlanych i montażowych rozpoczętych przed dniem 1 lutego 1967 r. oraz tych robót, rozpoczętych po dniu 1 lutego 1967 r., które są rozliczane na podstawie faktur częściowych za zakończone i odebrane etapy robót, należy przyjmować w ewidencji i sprawozdawczości finansowej w wysokości wyliczonej w sposób podany w § 4 ust. 1 lub w § 5 zarządzenia nr 71 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie zasad inwentaryzacji i wyceny produkcji budowlano-montażowej w toku (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 23), zwane dalej „zarządzeniem nr 71", to znaczy przy pomocy planowanego średniorocznego lub rzeczywistego wskaźnika rentowności.

§ 2.1. Wartość robót w toku budowlanych i montażowych, rozpoczętych po dniu 1 lutego 1967 r., rozliczanych jednorazowo fakturą końcową, należy przyjmować w ewidencji i sprawozdawczości finansowej w wysokości wyliczonej w sposób podany w § 4 ust. 2 zarządzenia nr 71, to znaczy według kosztu rzeczywistego.

2. W przedsiębiorstwach planowo-deficytowych, stosujących wycenę robót w toku według zasad podanych w ust. 1, wartość robót w toku przekraczająca planowany poziom kosztów podlega okresowemu odpisywaniu na koszt robót sprzedanych. W przypadku stwierdzenia w trybie § 4 uzasadnionego odchylenia między kosztem rzeczywistym a kosztem planowanym, wycena robót w toku może być przyjęta za zgodą dyrektora zjednoczenia według kosztu rzeczywistego.

§ 3. Przedsiębiorstwa, które były objęte na podstawie uchwały nr 287/63 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1963 r. eksperymentem jednorazowych rozliczeń robót budowlanych i montażowych, dokonują wyceny robót w toku w dalszym ciągu według kosztu rzeczywistego w sposób podany w § 4 ust. 2 zarządzenia nr 71.

§ 4. Zjednoczenia obowiązane są prowadzić nadzór nad stanem ewidencji i dokumentacji źródłowej kosztów obiektów rozliczeniowych jednorazowo fakturą końcową oraz przeprowadzać okresowe, kwartalne analizy stanu robót w toku na tych obiektach, badając stopień i przyczyny odchyleń od kosztu planowanego.

§ 5. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (generalni wykonawcy, wykonawcy częściowi i podwykonawcy) obowiązane są wyodrębnić w pozaksięgowej ewidencji analitycznej do konta 800 „Straty i zyski" rodzaje kar i odszkodowań umownych wymienione w załączniku do zarządzenia.

§ 6. Forma sprawozdawczości z kar i odszkodowań płaconych i otrzymanych przez generalnych wykonawców i podwykonawców zostanie uregulowana odrębnie.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1967 r.

MINISTER
w z. St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 44 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 kwietnia 1967 r.

Wykaz pozaksięgowych pozycji analitycznych kar i odszkodowań umownych

I. Kary i odszkodowania poniesione

1. W księgach generalnych wykonawców

1) **na rzecz inwestorów**
- za zwłokę w wykonaniu obiektu,
- za zwłokę w usunięciu wad,
- za zwłokę w wykonaniu innych obowiązków,
- za zgłoszenie do odbioru robót posiadających wady,
- za nieuporządkowanie placu budowy,
- za odstąpienie od umowy;

2) **na rzecz podwykonawców**
- za zwłokę w udostępnieniu placu budowy, w umożliwieniu rozpoczęcia robót oraz przekazaniu do montażu maszyn,
- za nieprzystąpienie w terminie do częściowego lub końcowego odbioru robót,
- za nieuzasadnione inkaso bezakceptowe,
- za spowodowane przerwy w wykonywaniu robót,
- za wycofanie i zamianę projektów i kosztorysów.

2. W księgach podwykonawców
- za zwłokę w wykonaniu robót,
- za zwłokę w usunięciu wad,
- za zwłokę w wykonaniu innych obowiązków,
- za zgłoszenie do odbioru robót posiadających wady,
- za nieusunięcie wad w terminie,
- za nieuporządkowanie terenu robót.

II. Kary i odszkodowania otrzymane

1. W księgach generalnych wykonawców

1) **od inwestorów**
- za zwłokę w dostarczeniu projektów i kosztorysów,
- za zwłokę w przekazaniu placu budowy, dostarczeniu pozwolenia na budowę, wyznaczeniu inspektora nadzoru, przekazaniu do montażu maszyn i konstrukcji,
- za nieprzystąpienie w terminie do dokonania odbioru robót,
- za nieuzasadnione inkaso bezakceptowe,
- za spowodowanie przerwy w wykonywaniu robót,
- za odstąpienie od umowy,
- za wycofanie i zamianę projektu oraz kosztorysu;

2) **od podwykonawców**
- jak w cz. I ust. 2.

2. W księgach podwykonawców od generalnych wykonawców
- jak w cz. I ust. 1 pkt 2.

18.

PROTOKOŁ DODATKOWY

z dnia 5 kwietnia 1967 r.

do:
- Układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.
- Układu zbiorowego pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.
- Układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno piaskowych z dnia 13 września 1958 r.
- Układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.
- Układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,
- Układu zbiorowego pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.
- Układu zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.

oraz stosowanych w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

- Układu zbiorowego pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.
- Układu zbiorowego pracy dla przemysłu hutniczego z dnia 28 września 1957 r.
- Układu zbiorowego pracy dla przemysłu drzewnego z dnia 17 grudnia 1957 r.
- Układu zbiorowego pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 10 maja 1958 r.
- Układu zbiorowego pracy dla przemysłu chemicznego z dnia 15 listopada 1957 r.

dotyczący kwalifikacji i zasad zaszeregowania pracowników umysłowych zatrudnionych w magazynach przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 1.1. Protokół dodatkowy obowiązuje w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

2. W przedsiębiorstwach, w których w obowiązującym taryfikatorze kwalifikacyjnym pracowników umysłowych nie określono wymagań w zakresie wykształcenia i stażu pracy dla kierowników magazynów, starszych magazynierów i magazynierów, — obowiązują następujące wymagania kwalifikacyjne niezbędne dla zajmowania tych stanowisk:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje i staż pracy	
		Przedsiębiorstwa kategorii „S" i kategorii I	Przedsiębiorstwa kategorii II, III i IV
1.	Kierownik magazynu głównego	Średnie wykształcenie ekonomiczne, techniczne lub ogólne, 5 lat praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej	Średnie wykształcenie ekonomiczne, techniczne lub ogólne, 4 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej
2.	Kierownik magazynu	1. Średnie wykształcenie ekonomiczne, techniczne lub ogólne, 4 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej 2. Ukończone kursy zawodowe i 8 lat praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej	1. Średnie wykształcenie ekonomiczne, techniczne lub ogólne, 3 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej 2. Ukończone kursy zawodowe i 6 lat praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej

1	2	3	4
3.	Starszy magazynier	1. Średnie wykształcenie i 2 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej	1. Średnie wykształcenie i 2 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej
		2. Ukończone kursy zawodowe i 5 lat praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej	2. Ukończone kursy zawodowe i 3 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej
4.	Magazynier	1. Średnie wykształcenie	1. Średnie wykształcenie
		2. Ukończone kursy zawodowe i 2 lata praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej	2. Ukończone kursy zawodowe i 1 rok praktyki w służbie magazynowej lub zaopatrzeniowej

3. Pracownikom magazynowym, o których mowa w ust. 2 przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości przewidzianej obowiązującą w danym przedsiębiorstwie tabelą płac pracowników umysłowych dla tej grupy pracowników.

§ 2.1. Dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową może za zgodą jednostki nadrzędnej ustalić wymagania kwalifikacyjne i okresy stażu pracy niezbędne do zajmowania poszczególnych stanowisk w magazynach przedsiębiorstw przemysłowych według zasad obowiązujących w tych przedsiębiorstwach:

1) dla kierownika magazynu głównego jak dla kierownika działu technicznego lub ekonomicznego,

2) dla kierownika magazynu, starszego magazyniera jak dla starszego technika, starszego referenta ekonomicznego,

3) dla magazyniera jak dla technika, referenta ekonomicznego.

2. Przepis ust. 1 może być stosowany w przypadku gdy:

a) roczny planowany obrót magazynowy wynosi dla danego magazynu co najmniej 15 mln zł, lub

b) przedmiotem magazynowania są precyzyjne aparaty i urządzenia.

c) oraz w wyjątkowo innych przypadkach, gdy ustalenie wyższych wymagań kwalifikacyjnych dla pracowników magazynu uzasadnione jest szczególną złożonością pracy i odpowiedzialnością, wymagających zatrudnienia pracowników posiadających kwalifikacje kierownika działu technicznego lub ekonomicznego, starszego technika, starszego referenta ekonomicznego, technika, referenta ekonomicznego.

§ 3. W przypadku ustalania wymagań kwalifikacyjnych i okresu stażu pracy dla poszczególnych stanowisk zgodnie z przepisem § 2 ust. 1, pracownicy posiadający wymagane kwalifikacje i staż pracy mogą być zaszeregowani odpowiednio jak pracownicy zatrudnieni na stanowiskach kierownika działu technicznego lub ekonomicznego, starszego technika, starszego referenta ekonomicznego, technika, referenta ekonomicznego — zgodnie z tabelą płac obowiązującą w danym przedsiębiorstwie.

§ 4. Wprowadzenie w życie zasad ustalonych w protokole nie może spowodować przekroczenia planowanego funduszu płac.

§ 5. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1967 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

w z. E. Tomaszewski

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO CHEMIKÓW

w z. E. Widera

19.

PISMO OKÓLNE NR 10 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 marca 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0 0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 13 lutego 1967 r. znak: DT4-034-13 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-64/B-12001 „Cegły budowlane pełne wypalane z gliny", polegające na dopuszczeniu zamiast dotychczasowych następujących wymagań zawartych w punkcie 2.3.4. normy:

„Przełom cegły powinien być bez pustek, szczelin powstałych na skutek uwarstwień, lecz może zawierać grudki nie przerobionej gliny i obcych ciał, które jednak nie pomniejszają cech wyrobu określonych niniejszą normą."

Zezwolenie ważne jest do dnia 31 grudnia 1969 roku i dotyczy Krotoszyńskich Zakładów Ceramiki Budowlanej, którym podlegają cegielnie:

nr 3 i 4 w Krotoszynie,
nr 5 w Zdunach
nr 6 w Biadkach
nr 7 w Rozdrażewie
nr 8 w Koźminie
nr 10 w Dłoni
nr 11 w Rozstępniewie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

w z. H. Walczak

20.

PISMO OKÓLNE NR 11 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 kwietnia 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 25 marca 1967 r. znak: DT4-034-56 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-59/C-87020 „Nawozy sztuczne. Wapniak mielony rolniczy" w zakresie punktu 2.2.c., polegające na dopuszczeniu w produkcji wapniaka mielonego rolniczego pozostałości na sicie o wymiarach boków oczek kwadratowych 0,32 mm najwyżej 50% zamiast 20% wg wymagań normy.

Zezwolenie ważne jest do dnia 31 grudnia 1967 r. i obowiązuje zakłady podporządkowane Zjednoczeniu Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego w Krakowie:

Zakład Przemysłu Wapienniczego w Bielawach,
Zakład Przemysłu Wapienniczego w Bukowej,
Zakład Przemysłu Wapienniczego w Gorażdżu,
Zakład Przemysłu Wapienniczego w Płazie,
Zakład Przemysłu Wapienniczego w Rudnikach;

Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Łodzi:

Zakład Produkcyjny w Kodrąbie,
Zakład Produkcyjny w Trębaczewie;

Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Kielcach:

Zakład Produkcyjny w Bogucicach,
Zakład Produkcyjny w Opocznie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walczak

Sprostowanie

W Dzienniku Urzędowym **nr 2** z dnia 21 marca 1967 r. **poz. 3**, prawa kolumna, **§ 3. ust. 1** w trzecim wierszu od góry, zamiast „do 3%" powinno być **„do 5%"**.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 wew. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 15.000. Zam. 868. T-46

Cena zł 2.—